

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXIX. Quomodo Imp. in morbum delapsus finem vivendi fecit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἑκασον κ' δεκάδα ὀνιαυτῶν τῆς βασιλείας αὐτοῦ. τὸν μὲν πρῶτον, ὁ μόνυμον ἑαυτῶ κωνσαντιῶν, τῷ ἑσπερίων μερῶν ἀρχεῖν καθίστας ἐν τῇ πρώτῃ δεκάδι τῆς βασιλείας αὐτοῦ. τῷ δ' ἑσπερίων τῆς ἑσπέρων, τὸν τῷ πάππῳ ἐπώνυμον κωνσαντιῶν ἐν τῇ εἰκοσαετηρίδι καθίστασε καίσαρα· τὸν δ' νεώτερον κωνσαντιῶ, ἐν τῇ τριακονταετηρίδι τῆς ἑαυτῶ βασιλείας ἔχειροτόνησεν·

Κεφ. λθ'.

Ἦς ὁ βασιλεὺς ἀρρώστια πειπρωτὸν τέλη φέρεν ἔχρησάτο.

ΕΝ ἡλικίᾳ ἢ μετὰ ταῦτα πηξασθε μόνι, Ἰππίας ἐξηκονταπέντε ὀνιαυτῶν ὁ βασιλεὺς κωνσαντιῶ, ἀρρώστια πειπρωτὸν. Ἐν τῇ κωνσαντιῶν πόλει Ἰππίαν ἐλενεπολι, ὡς φυσικοῖς θερμοῖς χρῆσθαι τοῖς ἐκείνη γεινιάζουσιν ἐπεὶ ἡ φροδοτέρη ἔνοσημα ἦν ἔτετο, τὰ μὲν λυτὰ ἔπερθετο. ἀπαίρει ἢ ἐν τῆς ἐλενεπόλεως εἰς τὴν νικομήδειαν καίκε ἐν πρῶσείῳ διάλων, τῶ χειρῶν νικῶ μετὰ λαμβάνει βαπτίσματος· ἐν δὲ τῇ Ἰππία τῶ γυρόμυθ, διαθήκας ποιῶν, ἐν αἷς ἔδω μὲν τρεῖς υἱας κληρονομῶν τῆ βασιλείας ἐνίστα, κτ' ἢ ζῶν αὐτοῖς ἔδω κληρῶν διένειμε· πολλὰ δ' τῆ ῥωμαίων πόλει κτ' ἡ ἑαυτῶ ἐπώνυμῳ πρῶσείῳ καθυλιπὼν, τὰς διαθήκας ἐκείνῳ πηξασθε τῶ πρῶσευτέρῳ, δι' ὄνομα ἀρεῖ ἀνακίλη, ἢ κτ' μικρὸν ἔμπροσθεν πεποιήμεθα μνήμην ἐντεταμένους μηδενὶ ἑτέρῳ, ἢ τῷ υἱῷ τῷ ἀνατολῆς ἀρχοντὶ κωνσαντιῶ, εἰς τὰς χεῖρας βαλεῖν. μὲν δ' τὸ θεῶν τὰς διαθήκας, ὀλίγας ἡμέρας ἐπιείας, τὸν βίον ἀπέλιπε τῷ μόνι υἱῶν αὐτοῦ Ἰππί τῆ τελευτῆ παρῆν ἔδεις. ἔμπερ ἐν ἐνδύς ἑσπερίων τῆ ἑσπέρων, ὁ κωνσαντιῶ μνήσων τὴν τελευτῆ

Κεφ. μ'.

Περὶ τῆς κηδείας τῆ βασιλείας κωνσαντιῶ.

Τὸ ὄσῳμα τῆ βασιλείας οἱ Ἰππιδεῖοι χρῆσθαι ἐν τῷ μὲν ῥοι ἀρνακι, Ἰππί τῆν κωνσαντιῶν πόλιν διεκόμισαν ἀπέθεντό τε ἐν τοῖς βασιλείοις ἐφ' ὑψηλῶ, καὶ διὰ τιμῆς ἦγον κτ' δορυφορίας πολλῆς ὡς ἔζων ἔγινετο κτ' ἐποίησαν ἕως τῆς τῶν υἱῶν αὐτοῦ πηξασθενῆ μὲν δ' ταῦτα ἐν τῶ ἀνατολικῶν μερῶν ἐπιστάτῳ κωνσαντιῶ, κηδείας τῆ βασιλικῆς

A Singulos singulis imperii sui decennialibus promovens. Et maximum quidem natu, cognominem sibi Constantinum, Occidentalium partium imperio præfecit, primo principatus sui decennio. Alterum verò Constantium, avi sui nomine appellatum, Orientis partibus præposuit, anno Imperii sui vicessimo. Natu minimum Constantem, tricennialibus suis Cæsarem renuntiavit.

CAPUT XXXIX.

Quomodo Imp. in morbum delapsus, finem vivendi fecit.

B Anno post Imperator Constantinus quintum & sexagesimum ætatis ingressus annum, in morbum incidit. Relicta ergo Constantinopoli, navigio delatus est Helenopolim, ut aquis calidis, quæ juxta urbem illam sitæ sunt, uteretur. Sed cum morbum ingravescere sensisset, lavacrum quidem distulit. Helenopoli autem abicedsens, Nicomediam profectus est. Illic in suburbano degens, Christianum baptismum suscepit. Quo vehementer exhilaratus, testamentum condidit, in quo tres quidem liberos Imperii heredes instituit, suam cuique partem, prout vivus fecerat, assignans. Roma vero & urbi, quam suo nomine Constantinopolim nuncuparat, multa relinquens privilegia, testamentum comendat presbytero illi, cujus antea fecimus mentionem, per quem Arius ab exilio fuerat revocatus. Mandatque ne cuiquam alteri quàm filio suo Constantio, quem Orienti præfecerat, illud in manus traderet. Ad hunc modum condidit testamentum, cum aliquot dies supervivisset, ex hac luce migravit. Porro mortu ejus nullus ex filiis interfuit. Mittitur itaque protinus in Orientem, qui Constantio patris obitum nuntiaret.

CAPUT XL.

De sepultura Imperatoris Constantini.

CORPUS vero Imperatoris, aureo conditum loculo, necessarii Constantinopolim deportarunt, & in sublimi suggestu collocaverunt in palatio; maximo honore & frequenti satellitio illum quasi adhuc superstitem observantes, quoad usque ex filiis ejus quispiam advenisset. Postea verò cum Constantius ex Orientis partibus advolasset, re-

